

No 12. 06. – 21. 06. privātskolas "Gaismas tilts 97" teritorijā tika organizēta bērnu vasaras atpūtas nometne "Ķekaviņa". Tajā piedalījās 20 bērnu vecumā no 7 – 10 g.

Nometnes mērķis: **ieinteresēt bērnus izpētes darbam, kas saistīts ar viņu dzimtās vietas Ķekavas labāku iepazīšanu, saistīt šo izpēti ar divām lielākajām tuvumā esošajām ūdenskrātuvēm – Ķekaviņas upi un Daugavu, un ekoloģiskajām problēmām, kas raksturīgas minētajām ūdenskrātuvēm.**

Līdztekus izpētes darbam mūsu, skolotāju, uzdevums bija bērņus aktīvi un vispusīgi nodarbināt, attīstīt to radošās spējas, mācīt strādāt un darboties kolektīvā, grupā, kā arī individuāli. Svarīgi arī dot iespēju bērņiem pārliecināties, cik grūti vai viegli ir dzīvot pēc dienas režīma, plāna, ievērojot pašu sastādītos un pieņemtus iekšējās kārtības noteikumus.

Šo desmit dienu laikā bērņi iepazīs ar Ķekavas vēsturi, pabija Ķekavas muzejā, mācījās pēc plāna un daļējiem orientieriem fotogrāfijās atrast pareizo vietu tuvākajā apkārtnē.

Velobrauciena laikā skolēni apskatīja Daugavas veco gultni, bija mācību ekskursijā uz ūdens attīrīšanas staciju "Daugava", kur vēroja ūdens attīrīšanas procesu. Piedalījās organizētajā ekskursijā uz Ķekavas ūdenstorni, attīrīšanas būvi, iepazīs ar "Ķekavas avota" darbības jomu, degustēja tā ūdeni. Bērņi paši sastādīja jautājumus Ķekavas iedzīvotāju intervijai. Skolēņiem tika dota iespēja iejusties žurnālistu lomā, veicot aptauju, darboties ar diktofonu, pēcāk mācīties apkopot gūtos rezultātus.

Savukārt, velobraucienā uz Doles salu pa ceļam tika piestāts pie Rīgas HES, lai painteresētos par šīs hidroelektrostacijas darbības nozīmi.

Vēlāk skolēņiem bija iespēja izpētīt un izzināt lielāko Daugavas salu- Doles salu, uzzināt dažādus vēstures faktus, teikas par šo apkārtni, apskatīt senās laivas, makšķerēšanas piederumus u.c.

Protams, tradicionāli arī šajā nometnē bija nakts trasīte ar dažādu šķēršļu pārvarēšanu, uzdevumiem un arīdzan Spociņu – Jociņu piedalīšanos. Šoreiz visu neparastāku un baisāku vērsa fakts, ka šis nakts pasākums tika organizēts Doles vecajā parkā.

Doles salā pavadītajās vakara un nakts stundās skolēņiem bija iespēja mācīties uzslīet teltis, iekurt ugunsgrū, izvēlēties malku iekuram, gatavot iesmus, cept desiņas, kartupeļus utt.

Tā kā nometnes mērķis bija izzināt iespējami vairāk par savu dzimto vietu, tad skolēni tikās ar Ķekavas pagasta priekšsēdētāju Dzintru Maļinovsku, kura skolēņus iepazīstināja ar pagasta un savu darbu tajā, bērņiem bija iespēja uzdot pagasta priekšsēdētājam jautājumus. Ar vides sakopšanas darbiem dažādu projektu ietvaros iepazīstināja Māris Ozoliņš.

Un vēl nometnes laikā bērni vizinājās ar motorlaivu pa Daugavu, baudīja ūdenspriekus Akvalandijā, peldējās Daugavā, jūrā, gāja vakara lāpu pārgājienā gar Ķekaviņas krastiem, mācījās darboties ar mālu, piedalījās dažādās sportiskās aktivitātēs, zīmēja, līmēja, veidoja, rakstīja, dziedāja un citādi muzicēja, un darīja vēl daudz ko citu.

Viss redzētais, piedzīvotais, paveiktais šo desmit dienu laikā ir ne tikai bērnu atmiņās, bet arī atspoguļojies daudzajās fotogrāfijās, piemiņas lietiņās, suvenīros, pašu veidotajos ceļojumu aprakstos. Tas viss kopā veidojis unikālas un vienreizējas GRĀMATAS, kuras izveidojuši paši bērni un kurās glābāsies visu šo neaizmirstamo piedzīvojumu atmiņas.

Un var jau būt, ka gūtā informācija nav zinātniski pamatojama un daudzās lietās vairāk balstījusies uz redzēto, dzirdēto, taču svarīgāka ir atziņa, ka bērni tik ļoti labprāt iesaistās, piedalās itin visā jaunajā, ja vien izdodas viņus ieinteresēt, motivēt un virzīt viņu darbību.

Bērni ir jāmāca darboties un strādāt kolektīvā, sajūtot sevi kā mazu daļiņu no tā, mācot rēķināties ne tikai ar sevi un savām interesēm, bet arī ar citu domām un viedokli.

Par lielu atbalstu nometnes tapšanā un organizēšanā paldies gribas teikt ļoti daudziem cilvēkiem.

Pirmām kārtām, projekta autorei I.Znotiņai un pagasta priekšsēdētājai Dz. Maļinovskai, tāpat arī A. Grigalei, Ņ. Timmermanei, B. Auželei,

savām kolēģēm S. Zītarei, E. Heislerei, I. Eglītei, Ā.Bērziņai.

Par vienkārši fantastisku atsaucību un palīdzību mūsu dažkārt "trako"ideju īstenošanā vēlamies pateikt Ruklišu, Grebžu ģimenēm, Dz. Mednim, skolniecei S. Švānei un viņas palīgiem.

Bet par visgaršīgākajām maltītēm pasaulē vismīļākie paldies mūsu nometnes saimniecītēm Vijai un Anetei.

Un, protams, paldies par visu to jauko, gaišo, mīlo, ko mums dāvājāt Jūs – visi nometnes dalībnieki!

Lai mums kopā izdodas atkal citugad!

S. Jurcika, S. Legzdiņa, S. Smiltiece